

1982, 26. ledna – Sdělení VONS č. 289 „*Další souds Karlem Soukupem“ o perzekuci Karla Soukupa a jeho trestním stíhání pro trestné činy pobuřování a výtržnictví.*

Karel Soukup, signatář Chaty 77, člen kolektivu jejích mluvčích, otec tří dětí, byl od května 1981 (po svém návratu z desetiměsíčního výkonu trestu)¹ systematicky pronásledován StB. Zásahy StB vyvrcholily v září 1981, kdy byl Karel Soukup řadu hodin surově bit a týrán (viz sdělení č. 266).² Při této příležitosti byl obviněn, protože ve svém bytě měl dva kusy časopisu a dvě gramofonové desky, které byly vydány v zahraničí. Prokurátor rozhodl, že tyto předměty nebyly procleny, což údajně zakládá skutkovou podstatu činu podle § 5 zákona o přečinech č. 150/1969 Sb. a trestného činu pobuřování podle § 100 tr. z. V průběhu podzimu byl Karel Soukup průběžně předvoláván k výslechům a soustavně zastrašován natolik, že si podal žádost o vystěhování z ČSSR. Žádost mu byla kladně vyřízena. Aby mohl zaplatit poplatky předepsané jemu a jeho manželce, byl nucen rozprodat veškerý rodinný majetek kromě části ošacení. Po zaplacení dostal poštou předvolání k soudu a obžalobu, která ho viní z toho, že: „v letech 1974–76 po dohodě s hudebními skupinami Plastic People a DG 307, jejichž program byl závadného charakteru, zpíval a hrál před větším počtem lidí své písně, v nichž vyjadřoval neúctu ke společnosti a pohrdání jejími morálními zásadami užíváním vulgárních výrazů“.³ Tím měl spáchat ve spolupachatelství trestný čin výtržnictví – podle § 9/2 k § 202/1, 2 tr. z. V této věci byl Karel Soukup v roce 1976 téměř 6 měsíců vazebně vyšetřován a poté bez soudu propuštěn. Z původních více než 15 obviněných byli postaveni před soud pouze čtyři a všem ostatním, kromě Karla Soukupa, bylo postupně trestní stíhání zastaveno.

Nynější okresní prokurátor pro Prahu-západ JUDr. Jan Kovářík v obžalobě uvádí: „I když o shora uvedených skutcích by mohlo přicházet v úvahu promlčení trestního stíhání (§ 67 c tr. z.), není

možno tohoto zákonného ustanovení použít právě proto, že v promlčecí době se obviněný Karel Soukup dopustil trestného činu obdobného charakteru“.⁴

Signifikantní případ Karla Soukupa plně odhaluje záměry v postupu StB, která se snaží soustavným pronásledováním (výslechy, bití, ztráta zaměstnání, zadržování, domovní prohlídky, opakované věznění) vytypovaného signatáře Charty 77 psychicky zlomit, zničit jejich sebevědomí, zmanipulovat jejich životní rozhodnutí, a tím podstatně narušit jejich soukromí a zapojení do jakékoli sféry běžného života.⁵

Soud s Karlem Soukupem se má konat 2. února 1982 u Okresního soudu pro Prahu-západ v Karmelitské ul. v 8,30 hodin.⁶

Informace o Chartě 77, r. 5, 1982, č. 2, s. 5.

POZNÁMKY

¹ Karel Soukup byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem spolu s Jindřichem Tomešem uznán vinným ze spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202/1 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců. K případu Karla Soukupa a Jindřicha Tomeše viz sdělení VONS č. 192, 193, 216 a 226, dokumenty č. 193, 194, 217 a 227.

² Dokument č. 267. O Soukupově tvorbě a jeho opětovné perzekuci informoval článek „Zpěv z podzemí: Charlie Soukup“ in: *Západ* 3, 1981, č. 6 (prosinec), s. 13.

³ Celá citace zní: „[...] ve dnech 1. 9. 1974 v Postopicích, 21. 6. 1975 v Kostelci u Křížků, 18. 12. 1975 v Přešticích, v lednu 1979 v Mokropsech, 21. 2. 1976 v Bojanovicích po dohodě s hudebními skupinami ‚Plastic People‘ a ‚DG 307‘, jejichž program byl závadného charakteru, zpíval a hrál před větším počtem lidí své písně, v nichž vyjadřoval neúctu ke společnosti a pohrdání jejími morálními zásadami užíváním vulgárních výrazů, tedy dopustil se veřejně hrubé neslušnosti a čin spáchal jako člen organizované skupiny“. Obžaloba okresního prokurátora pro Prahu-západ JUDr. Jana Kovaříka ze 31. 12. 1981 je uložena in: OS Praha-západ, soudní spis k případu Karla Soukupa (spis. zn. T 40/82); též LP, Sb. VONS, inv. č. 282, sign. I/1, kart. 44.

⁴ Tamtéž.

⁵ O těchto praktikách viz fejeton Marie Benetkové „Povolání pravých mužů“ in: *Hlasy Čechů a Slováků v Austrálii* 4, 1983, č. 3 (15. 2.), s. 1–3.

⁶ Hlavní líčení ohlášené na 2. 2. 1982 bylo odročeno na 17. 2. 1982 za účelem předvolání Soukupova obhájce JUDr. Blanického a urgencye spisu Okresního soudu v Ústí nad Labem k případu K. Soukupa a J. Tomeše. Hlavní líčení se posléze z technických důvodů konalo až 2. 3. 1982 a bylo ukončeno usnesením o odročení na neurčito za účelem vyžádání spisu. Viz protokoly o hlavním líčení z 2. 2. 1982 a 2. 3. 1982 uložené in: OS Praha-západ, soudní spis k případu Karla Soukupa (spis. zn. T 40/82). O odloženém soudním jednání s K. Soukupem informoval také článek „Soudní proces odložen“ in: *Americké listy*, 1982, č. 7 (12. 2.), s. 2.

Dne 18. 5. 1982 sdělila Správa pasů a víz Okresnímu soudu Praha-západ, že Soukup se dne 10. 3. 1982 se souhlasem čs. úřadů vystěhoval do Francie. V souvislosti se Soukupovým vystěhováním navrhl 18. 11. 1982 okresní prokurátor pro Prahu-západ Jan Kovařík Okresnímu soudu pro Prahu-západ, aby Soukupovo trestní stíhání bylo přerušeno. Usnesením Okresního soudu pro Prahu-západ z 11. 1. 1983 bylo trestní stíhání K. Soukupa přerušeno a 23. 8. 1984 zastaveno. Uvedené dokumenty jsou uloženy in: OS Praha-západ, soudní spis k případu Karla Soukupa, spis. zn. T 40/82. Po Soukupově emigraci byl v zahraničí o Soukupovi zveřejněn článek „Karel Soukup v Paříži“ in: *Nový domov* 33, 1982, č. 6 (25. 3.), a článek Aleše Březiny „Setkání s Čárlím“ in: *Nový domov*, 1982, č. 24 (2. 12.), s. 5.

Orgánům, které rozhodovaly o žádosti Karla Soukupa o povolení vystěhování, nebylo vzhledem ke změně Soukupova trvalého bydliště známo, že u Obvodního soudu pro Prahu-západ probíhá trestní řízení ve věci Ivana Jirouse a spol., jehož účastníkem byl i Soukup. K tomu viz stanovisko Generální prokuratury ČSSR k případnému udělení povolení k vystěhování Jánů Mlynárikovi, trestně stíhanému pro trestný čin výtržnictví. ABS, sign. ZV 488 MV, vyšetřovací spis k případu Jiřiny Šiklové a spol.; též sdělení VONS č. 303, dokument č. 304.